

Historie: Co prozrazuje Kennedyho projev z roku 1962 (VIDEO)

 cz24.news/historia-co-prezradza-kennedyho-prejav-z-roku-1962-video

24. října 2022

 [Stáhnout PDF](#)

Sledujte nás na Telegramu: [@cz24news](https://t.me/cz24news)

USA: Projev amerického prezidenta Kennedyho z roku 1962 je dokonalým zrcadlem pro dnešek: srovnání někdejší americké reakce na rozmisťování sovětských raket na Kubě s ruskou reakcí na dnešní kolonizaci a militarizaci Ukrajiny Západem je více než zajímavé

Na snímce bývalý americký prezident John F. Kennedy

Jak se dívat na současné dění na Ukrajině? Podle čeho posuzovat adekvátnost jednání jednotlivých účastníků geopolitického dění? Podle mnoha odborníků je svět dnes nejvíce ohrožen jadernou válkou od dob tzv. Karibské krize před 60 lety, kdy Sovětský svaz v reakci na umístění amerických jaderných raket v Turecku začal umisťovat podobné rakety na Kubě. Ta situace je však velmi podobná i v mnoha jiných ohledech.

A proto je na místě, u příležitosti 60. výročí těch událostí, si připomenout projev tehdejšího amerického prezidenta Johna Fitzgeralda Kennedyho, který se tehdy obrátil na občany, aby jim vysvětlil, proč není pro USA přijatelné, aby nějaká jiná země měla USA „na dostřel“, a proč jsou USA v takovém případě riskovat i jadernou válku.

Když si člověk představí opačné garde, když si USA zamění za Rusko a Kubu si zamění za Ukrajinu, začne být to čtení opravdu velmi zajímavé! Dovolili jsme si jej doplnit našimi poznámkami.

Řeč Johna Fitzgeralda Kennedyho z října 1962 v plném znění (překlad Deepl). Vložené komentáře jsou psány kurzívou.

Dobry večer, milí spoluobčané,

Tato vláda, jak slíbila, udržuje nejpřísnější dohled nad sovětskou vojenskou výstavbou na ostrově Kuba. Během uplynulého týdne se na základě neklamných důkazů zjistilo, že na tomto nesvobodném ostrově se připravuje řada útočných raketových základen. Účelem těchto základen nemůže být nic jiného než poskytnutí schopnosti jaderného úderu proti západní polokouli.

* Kennedy říká, že „účelem těchto základen nemůže být nic jiného“ než možnost fatálního útoku SSSR na Ameriku. Odkud má tu jistotu? Američané na to přišli na základě racionální úvahy. Ale teď se podívejme na opačný případ: navzdory slibům se americké, resp. USA kontrolované vojenské struktury rozrostly až na hranice Ruska, USA začaly na Ukrajině budovat vojenská zařízení, navozily tam enormní množství zbraní, mezi nimiž by snadno v krátké době mohly být nasazeny i zbraně hromadného ničení. Proti komu by ty zbraně mohly být použity, ne-li proti Rusku? A to vše jen pár stovek kilometrů od Moskvy. Pro Rusko je to přesně tatáž, ba ještě hrozivější situace než ta, které se v říjnu 1962 Američané oprávněně zalekli.

Když jsem minulé úterý ráno v devět hodin dostal první předběžné tvrdé informace tohoto druhu, nařídil jsem, abychom posílili náš dohled. A protože jsme nyní potvrdili a dokončili vyhodnocení důkazů a rozhodnutí o dalším postupu, tato vláda se cítí povinna vás o této nové krizi co nejpodrobněji informovat.

Charakteristiky těchto nových raketových zařízení naznačují dva odlišné typy zařízení. Několik z nich obsahuje balistické rakety středního doletu schopné nést jadernou hlavici na vzdálenost více než 1 000 námořních mil. Každá z těchto raket je zkrátka schopna zasáhnout Washington, Panamský průplav, mys Canaveral, Mexico City nebo kterékoli jiné město v jihovýchodní části Spojených států, ve Střední Americe nebo v karibské oblasti.

Zdá se, že další ještě nedokončené lokality jsou určeny pro balistické rakety středního doletu, schopné doletět více než dvakrát tak daleko, a tedy schopny zasáhnout většinu velkých měst na západní polokouli, a to až po Hudsonův záliv v Kanadě a až po Limu v Peru. Kromě toho

se v současnosti na Kubě rozebírají a montují proudové bombardéry schopné nést jaderné zbraně a připravují se potřebné letecké základny.

Tato naléhavá přeměna Kuby na důležitou strategickou základnu – přítomností těchto velkých, dalekonosných a jednoznačně útočných zbraní náhlého hromadného ničení – představuje jednoznačnou hrozbu pro mír a bezpečnost celé Ameriky, což je hrubým a úmyslným porušením paktu z Ria z roku 1947, tradic tohoto národa, společné rezoluce 87. Kongresu, Charty Organizace spojených národů a mých vlastních veřejných varování Sovětem ze 4. a 13. září. Tento krok je také v rozporu s opakovanými ujištěními sovětských mluvčích, veřejně i soukromě přednesenými, že budování zbraní na Kubě si zachová svůj původní obranný charakter, a že Sovětský svaz nemá potřebu ani přání umístit strategické rakety na území žádného jiného státu.

* Zde je třeba upozornit na dvě věci. Za prvé, Sověti neplánovali na Kubu umístit rakety s jadernými hlavicemi „jen tak“, jak to Kennedy podává, ale byla to reakce na to, že Američané umístili podobné zbraně v Turecku. V té době už USA měly v západní Evropě umístěno několik tisíc jaderných hlavic.

* Kennedy zde, a v dalším textu ještě vícekrát, používá pojem „pologul“. Jedná se o odkaz na tzv. Monroeovu doktrínu. Je to jedna ze strategických doktrín zahraniční politiky Spojených států a říká, že celá západní polokoule je výlučnou sférou vlivu USA. Monroeova doktrína má sice už dvě stě let, ale představitelé USA se na ni stále odvolávají. Například v březnu 2019 poradce prezidenta pro bezpečnost John Bolton v souvislosti s děním ve Venezuele řekl toto: „V této administrativě se nebojíme použít termín Monroeova doktrína. Venezuela je země v naší hemisféře, přičemž cílem všech prezidentů od dob Ronalda Reagana bylo mít kompletně demokratickou západní polokouli.“ Je to velmi důležitý precedens. Mají-li totiž USA svoji sféru vlivu, kde mohou prosazovat i silou své zájmy, pak takové právo má i každá jiná země,

Rozsah této akce jasně ukazuje, že byla plánována již několik měsíců. Přesto jen minulý měsíc, poté, co jsem jasně uvedl rozdíl mezi případným zavedením raket země-země a existencí obranných protiletadlových raket, sovětská vláda 11. září veřejně prohlásila, cituji: „výzbroj a vojenská technika vyslána na Kubu je určena výlučně na obranné účely“, že, cituji sovětskou vládu, „není třeba, aby

sovětská vláda přesunula své zbraně ... na odvetný úder na jakoukoli jinou zemi, například na Kubu,“ a že, cituji jejich vládu, „Sovětský svaz má takové výkonné rakety na nesení těchto jaderných hlavic, že není třeba hledat místa k jejich umístění za hranicemi Sovětského svazu.“ Toto prohlášení bylo nepravdivé.

Jen minulý čtvrtek, když jsem už měl v rukou důkazy o tomto rychlém budování ofenzívy, mi sovětský ministr zahraničí Gromyko v mé kanceláři řekl, že dostal pokyn, aby ještě jednou jasně řekl, jak to již podle jeho slov udělala jeho vláda, že sovětská pomoc Kubě, cituji, „sledovala výlučně cíl přispět k obranyschopnosti Kuby“, že, cituji ho, „výcvik kubánských občanů sovětskými specialisty v zacházení s obrannou výzbrojí nebyl v žádném případě ofenzivní, a pokud by tomu bylo jinak,“ pan Gromyko mi řekl, že „sovětská vláda by se nikdy nezapojila do poskytování takové pomoci“. I toto tvrzení bylo nepravdivé.

* Nepřipomínají vám tyto takticky zavádějící řeči sovětských představitelů něco? I Západ tvrdí, že vždyť všechna ta těžká militarizace, ty dlouhé vlaky naložené zbraněmi, které dlouhá léta jezdí na Ukrajinu, budování námořní základny NATO v jihoukrajinském Očerkově, to vše je pouze pro obranu Ukrajiny před ruským vpádem. Jsou to jednoznačně lži „obvyklých pachatelů“ (jako panství z Washingtonu nazývá novinář Pepe Escobar). Pravda je nepochybně taková, že zde jde o rozšiřování amerického vojenského vlivu na východ a zvětšování vojenského tlaku na Rusko za geopolitickým účelem. V tomto směru jich usvědčuje tisíc věcí: od reálného rozšíření NATO do celé východní Evropy až na ruské hranice, přes úvahy o omezené jaderné válce až po vystoupení jejich předních ideologů jako je George Friedman, kteří jednoznačně a otevřeně hovoří o tom, že USA si musí zachovat nadvládu nad světem a musí to udělat tak, že proti sobě postaví Německo (EU), Rusko i Čínu. USA nikdy nezrušily svou základní geopolitickou, tzn. Wolfowitzovu doktrínu, která říká, že se musí v první řadě usilovat v zárodku zničit každou hrozbu, že by se někdy někde mohla objevit velmoc, která by ohrozila jejich světovou hegemonii. Takové velmoci zde nyní jsou hned dvě (Rusko a Čína) a vidíme, že USA se všemožně snaží jejich růst a prosperitu blokovat.

Spojené státy americké ani světové společenství národů nemohou tolerovat úmyslnou lež a útočné výhrůžky ze strany žádného národa, velkého ani malého. Už nežijeme ve světě, kde jen skutečné vystřelení zbraní představuje dostatečně velkou výzvu pro bezpečnost národa, aby byla uznána za maximální nebezpečí. Jaderné zbraně jsou tak

ničivé a balistické rakety tak rychlé, že jakákoli podstatně zvýšená možnost jejich použití nebo jakákoli náhlá změna v jejich nasazení může být považována za definitivní ohrožení míru.

* „Už nežijeme ve světě, kde jen skutečné vystřelení zbraní představuje dostatečně velkou výzvu pro bezpečnost národa,“ říká Kennedy. A toto je velmi důležitý moment. Přesně to je totiž podstatou toho, o co jde i dnes, byť v opačném gardu. Snahy USA zničit Rusko se nestanou reálnými až v momentě, kdy už na Rusko ze všech stran poletí tisíce raket s jadernými hlavicemi – není těžké chápat, že začaly být hrozbou mnohem dříve. Tak jako Američané v roce 1962, i Rusové měli a mají stejné právo vidět toto nebezpečí dostatečně brzy. A tak jako Američané, dělat i přiměřené kroky pro svou ochranu. Toto je podstatou geopolitiky dnešních dnů a základní pointa „Ukrajinské krize“ (pokud neskončí jadernou válkou, tak možná takto ji jednou historie označí za pokračování tzv. „Karibské krize“).

Sovětský svaz i Spojené státy, uvědomující si tuto skutečnost, dlouhá léta rozmisťovaly strategické jaderné zbraně s velkou opatrností a nikdy nenarušily nejistý status quo, který zajišťoval, že tyto zbraně nebudou použity v případě absence nějaké životně důležité výzvy. Naše vlastní strategické rakety nebyly nikdy přesunuty na území žádného jiného národa pod rouškou utajení a podvodu a naše historie – na rozdíl od historie Sovětů od konce druhé světové války – dokazuje, že nemáme žádnou touhu ovládnout nebo dobýt jakýkoli jiný národ nebo vnutit jeho obyvatelům náš . Přesto mají američtí občané přizpůsobit se každodennímu životu jako terče sovětských raket umístěných uvnitř SSSR nebo v ponorkách.

V tomto smyslu rakety na Kubě zvyšují už tak jasné a aktuální nebezpečí – a je třeba poznamenat, že národy Latinské Ameriky nikdy předtím nebyly vystaveny potenciální jaderné hrozbě.

* „Naše vlastní strategické rakety nebyly nikdy přesunuty na území žádného jiného národa pod rouškou utajení a podvodu a naše historie – na rozdíl od historie Sovětů od konce druhé světové války – dokazuje, že nemáme žádnou touhu ovládnout nebo dobýt jakýkoli jiný národ nebo vnutit jeho obyvatel náš systém,“ říká Kennedy docela vážně, bez jakéhokoli náznaku vtipkování. On této křišťálově čisté lži možná dokonce i věřil...

* Kennedy neakceptuje představu, že by se američtí občané měli přizpůsobit každodennímu životu jako terče sovětských raket. Ale otočme si to: Ukrajina v NATO by neodvratně znamenala, že ruští občané by měli akceptovat představu, že jsou terči amerických zbraní vzdálených jen pár stovek kilometrů od Moskvy.

Ale toto tajné, rychlé a mimořádné hromadění komunistických raket – v oblasti, o které se dobře ví, že má zvláštní a historický vztah ke Spojeným státům a národům západní polokoule, v rozporu se sovětskými ujištěními a v rozporu s americkou a hemisférickou politikou – to je náhlé, tajné rozhodnutí umístit strategické zbraně poprvé mimo sovětskou půdu – je záměrnou provokativní a neodůvodněnou změnou statusu quo, kterou USA nemohou akceptovat, má-li naší odvaze a našim závazkům ještě někdy důvěřovat přítel nebo nepřítel.

* „Rozhodnutí umístit strategické zbraně poprvé mimo sovětskou půdu je záměrnou provokativní a neodůvodněnou změnou statusu quo, kterou USA nemohou akceptovat,“ říká prezident země, která měla už i tehdy jaderné zbraně všelike ve světě, která jako první použila jaderné zbraně, ještě k tomu na civilní obyvatelstvo, navíc na druhém konci světa a zcela zbytečně, na konci války, jejíž výsledek byl dávno jasný, přičemž za tento válečný zločin USA nikdy nebyly potrestány. Automatická nadřazenost USA nad ostatními státy srší iz dalších slov v těchto větách. Kennedy hovoří o „změně statusu quo“ Ruska, kterou USA nemohou akceptovat. Z toho je vidět, že oni ani tehdy nepřipouštěli možnost, že by nějaká jiná země byla pro ně rovnocenným partnerem, který má právo na vlastní rozhodnutí. A opět zmiňuje „hemisférickou politiku“ – co to znamená,

Třicátá léta minulého století nám dala jasnou lekci: agresivní chování, pokud se nechá nekontrolované a nezpochybnitelné, vede nakonec k válce. Americký národ je proti válce. Jsme také věrni svému slovu. Proto musí být naším neochvějným cílem zabránit použití těchto raket proti naší nebo jakékoli jiné zemi a zajistit jejich stažení nebo odstranění ze západní polokoule.

Naší politikou je trpělivost a zdrženlivost, jak se na mírový a mocný národ, který vede celosvětovou alianci, patří. Byli jsme odhodláni nenechat se odvést od našich hlavních zájmů obyčejnými provokatéry a fanatiky. Nyní jsou však zapotřebí další kroky, a ty se již uskutečňují; a tyto kroky mohou být jen začátkem. Nebudeme předčasně nebo zbytečně riskovat hrozbu celosvětové jaderné války, v níž by i plody vítězství byly popelem v našich ústech – ale ani se nebudeme vyhybat tomuto riziku, kdykoli mu budeme muset čelit.

* „Nebudeme se vyhýbat riziku celosvětové jaderné války,“ říká Kennedy zcela otevřeně. Putin zase před časem položil otázku: „Nač by byl takový svět, ve kterém by nebylo Rusko?“ V podstatě je to vyjádření podobné myšlenky: pokud se v médiích zvykne používat pojem „červená čára“, tak zde oba vůdci mluví přímo o matce všech červených čar, za kterou je už jen radioaktivní poušť na liduprázdné planetě.

Proto jsem v zájmu obrany naší vlastní bezpečnosti a bezpečnosti celé západní polokoule a na základě pravomocí, které mi byly svěřeny ústavou a které byly schváleny v usnesení Kongresu, nařídil, aby se okamžitě podnikly tyto první kroky:

Za prvé: S cílem zastavit toto útočné hromadění začíná přísná karanténa veškerého útočného vojenského vybavení dodávaného na Kubu. Všechny lodě jakéhokoli druhu směřující na Kubu z jakéhokoli státu nebo přístavu budou v případě zjištění, že obsahují náklad útočných zbraní, vráceny zpět. Tato karanténa se v případě potřeby rozšíří i na jiné druhy nákladu a dopravců. V tuto chvíli však neodpíráme základní životní potřeby, jak se o to pokusili Sověti při blokadě Berlína v roce 1948.

* USA si zde uzurpují právo prohledávat lodě třetích států a na základě vlastní úvahy je vpouštět nebo nepochouštět na Kubu. Představme si, že by nyní Rusko začalo kontrolovat všechny lodě, ale i vlaky či letadla, například i americké, které přijíždějí na Ukrajinu, zda náhodou nevezou něco, co se Rusku nelíbí. Jen si to představte a zkuste to domyslet do důsledku – není to dlouhá myšlenková nit, velmi rychle se dostanete k jaderným hřibům.

Za druhé: Nařídil jsem pokračovat v důsledném sledování Kubu a její vojenské výstavby. Ministři zahraničních věcí OAS ve svém komuniké ze 6. října odmítli utajování takových záležitostí na této polokouli. Pokud by tyto ofenzivní vojenské přípravy pokračovaly, čímž by se zvýšila hrozba pro polokouli, další opatření budou oprávněná. Nařídil jsem ozbrojeným silám, aby se připravily na všechny eventuality; a věřím, že v zájmu kubánského lidu i sovětských techniků v těchto lokalitách si uvědomí nebezpečí, které všem zainteresovaným hrozí při pokračování této hrozby.

* Ta hrozba byla zcela otevřena: pokud se nestáhnete, zaútočíme. Je všeobecně známo, že USA v těch dnech velmi intenzivně zvažovaly invazi na Kubu a zničení všech sovětských zařízení tam umístěných. A je jasné, že by to byly skutečnými, kdyby tehdy nebylo došlo ke kompromisní dohodě a obě velmoci své rakety z Kubu a recipročně z Turecka neodvezli. V zrcadlové situaci z dnešních dob, v případě Ruska a Ukrajiny, bohužel byl scénář jiný: USA se nejen že nestáhly, ale naopak, do poslední chvíle arogantně provokovaly a dokonce stupňovaly napětí – oni tu válku zjevně chtěli, ledaže potřebovali, aby ji začal protivník, na kterého padne vina. Vzpomínáte si ještě na Putinův citát o tom, jak se v mládí v leningradských ulicích naučil pravidlu, že když už musí být bitva, je lepší udeřit první? Před Ruskem proto zřejmě nestálá otázka zda na Ukrajinu vojensky vpadnout, ale kdy a jakým způsobem. Ta kritická chvíle musela nastat ještě před vstupem Ukrajiny do NATO a před dobudováním vojenských kapacit na Ukrajině. Při porovnávání dneška s historií je zřejmé i to, že Rusko v případě Ukrajiny nemá kam couvnout, a tudíž jakákoli budoucí dohoda bude muset být na úkor USA, které budou nakonec muset z této nepříjemné situace nějak vycouvat bez ztráty tváře. Opačnou alternativou je zřejmě konec civilizace, které budou nakonec muset z této nepříjemné situace nějak vycouvat bez ztráty obličeje. Opačnou alternativou je zřejmě konec civilizace, které budou nakonec muset z této nepříjemné situace nějak vycouvat bez ztráty obličeje. Opačnou alternativou je zřejmě konec civilizace.

Za třetí: Politika amerického národa bude považovat jakoukoli jadernou raketu vypálenou z Kubu proti kterémukoli státu na západní polokouli za útok Sovětského svazu na Spojené státy, který bude vyžadovat plnou odvetnou reakci na Sovětský svaz.

* Tak jako Američané v roce 1962 nebyli padnuti na hlavu a bylo jim jasné, že v případě útoku z Kubu by nebyla tím skutečným útočníkem Kuba, podobně i Rusku je zcela jasné, kdo je jejich skutečným soupeřem na ukrajinském bojišti.

Za čtvrté: Jako nezbytné vojenské opatření jsem posílil naši základnu na Guantánamu, dnes jsem evakuoval závislé osoby našeho personálu a nařídil jsem, aby byly v pohotovosti další vojenské jednotky.

* Pouze na okraj: americká základna v Guantánamu je tam stále v rozporu s mezinárodním právem. To však Američanům nebrání se v jiných případech tvářit jako authority, které mohou o mezinárodním právu poučovat ostatní.

Za páté: Dnes večer vyzýváme k okamžitému zasedání konzultačního orgánu Organizace amerických států, aby zvážil tuto hrozbu pro bezpečnost polokoule a odvolal se na články 6 a 8 Smlouvy z Ria na podporu všech potřebných opatření. Charta OSN umožňuje

regionální bezpečnostní opatření – a národy této polokoule se už dávno rozhodly proti vojenské přítomnosti vnějších mocností. Naši další spojenci na celém světě byli také upozorněni.

Zašesté: V souladu s Chartou Organizace spojených národů žádáme dnes večer, aby se bezodkladně svolalo mimořádné zasedání Rady bezpečnosti s cílem přijmout opatření proti této nejnovější sovětské hrozbě pro světový mír. Naše rezoluce bude požadovat okamžitou demontáž a stažení všech útočných zbraní na Kubě pod dohledem pozorovatelů OSN ještě před zrušením karantény.

Zasedmé a na závěr: Vyzývám předsedu Chruščova, aby zastavil a odstranil tuto tajnou, bezohlednou a provokativní hrozbu pro světový mír a stabilní vztahy mezi našimi dvěma národy. Dále ho vyzývám, aby se vzdal tohoto kurzu světové nadvlády a připojil se k historickému úsilí o ukončení nebezpečných závodů ve zbrojení a o změnu dějin lidstva. Nyní má příležitost posunout svět zpět z propasti zkázy – tím, že se vrátí ke slovům své vlády, že nemá potřebu umisťovat rakety mimo své území a stáhne tyto zbraně z Kuby – tím, že se zdrží jakýchkoli kroků, které by rozšířily nebo prohloubily současnou krizi – a poté tím, že se bude podílet na hledání mírových a trvalých řešení.

Americký národ je připraven kdykoli a na jakémkoli fóru – v OAS, v OSN nebo na jakémkoli jiném setkání, které by mohlo být užitečné – předložit své argumenty proti sovětské hrozbě pro mír a naše vlastní návrhy pro mírový svět, aniž bychom omezili naši svobodu akce. V minulosti jsme vyvinuli velké úsilí k omezení šíření jaderných zbraní. Navrhli jsme odstranění všech zbraní a vojenských základen v rámci spravedlivé a účinné smlouvy o odzbrojení. Jsme připraveni diskutovat o nových návrzích na odstranění napětí na obou stranách – včetně možnosti skutečně nezávislé Kuby, která by mohla svobodně rozhodovat o svém osudu. Nemáme zájem o válku se Sovětským svazem – jsme totiž mírový národ, který si přeje žít v míru se všemi ostatními národy.

* Tato bezočivá rétorika postavená na zcela očividném arogantním měření dvojitým metrem se v podání „obvyklých pachatelů“ za těch 60 let vůbec nezměnila. Kennedy naznačuje Chruščovovi, aby se s jadernými zbraněmi uklidil zpátky do hranic vlastní země, přestože USA už v té době ovládaly všechny oceány a měly jaderné zbraně umístěné ve více zemích světa. V roce 1960 měly USA v Evropě na území svých spojenců (nebo vazalů?) 2500 jaderných hlavic. „Jsme mírový národ, který si přeje žít v míru se všemi ostatními národy,“ říká Kennedy. Zapomněl dodat, že pod podmínkou, že se ty národy nechají zotročit a budou na slovo poslouchat Ameriku.

Je však obtížné řešit tyto problémy nebo o nich dokonce diskutovat v atmosféře zastrašování. Proto na tuto nejnovější sovětskou hrozbu – nebo na jakoukoli jinou hrozbu, která by byla vyslovena nezávisle nebo jako reakce na naše kroky tento týden – musíme a budeme reagovat s rozhodností. Na jakýkoli nepřátelský krok kdekoli na světě proti bezpečnosti a svobodě národů, kterým jsme zavázáni – včetně zejména odvážných lidí v Západním Berlíně – budeme reagovat všemi potřebnými opatřeními.

Na závěr chci říci několik slov zajatému lidu Kuby, kterému se tento projev přímo přenáší prostřednictvím speciálních rozhlasových zařízení. Říkám k vám jako přítel, jako ten, kdo ví o vaší hluboké oddanosti vlasti, jako ten, kdo sdílí vaše touhy po svobodě a spravedlnosti pro všechny. S hlubokým zármutkem jsem sledoval, jak byla vaše nacionalistická revoluce zrazena a jak se vaše vlast dostala pod cizí nadvládu. Teď už vaši vůdci nejsou kubánskými vůdci inspirovanými kubánskými ideály. Jsou to loutky a agenti mezinárodního spiknutí, které obrátilo Kubu proti vašim přátelům a sousedům v Americe a učinilo z ní první latinskoamerickou zemi, která se stala cílem jaderné války, první latinskoamerickou zemi, která má tyto zbraně na svém území.

* Kennedy se „láskyplně“ obrací k lidu Kuby, na který by však USA bez zaváhání zaútočili (kdyby to neznamenal pro ně nepříjemné komplikace), aby zničily tamní režim. Říká: „Nyní už vaši vůdci nejsou kubánskými vůdci inspirovanými kubánskými ideály. Jsou to loutky a agenti mezinárodního spiknutí, které obrátilo Kubu proti vašim přátelům a sousedům v Americe – a udělalo z ní první latinskoamerickou zemi, která se stala cílem jaderné války.“ Zkuste si dosadit místo Kuby Ukrajinu... Obvyklí pachatelé a jejich přísluhovač tvrdit, že Ukrajina je svrchovaný a nezávislý stát. Musí to tvrdit, jinak by se jim argumentace rozsykala – opravdu by nebylo udržitelné hájit americkou imperiální válku v americké kolonii zabírající část ruského světa.

Tyto nové zbraně nejsou ve vašem zájmu. Nijak nepřispívají k vašemu míru a blahobytu. Mohou ho jen podkopat. USA však nemají v úmyslu způsobit vám utrpení nebo vám vnutit jakýkoli systém. Víme, že vaše životy a půdu využívají ti, kdo vám upírají svobodu.

V minulosti kubánský lid mnohokrát povstal, aby vyhnal tyrany, kteří ničili jeho svobodu. A nepochybuji o tom, že většina Kubánců se dnes těší na dobu, kdy budou skutečně svobodní – bez cizí nadvlády, svobodní volit si vlastní vůdce, svobodní volit si vlastní systém, svobodní vlastnit vlastní půdu, svobodní mluvit, psát a uctívat beze strachu a ponižování. A pak bude Kuba opět vítána ve společnosti svobodných národů a ve sdruženích této polokoule.

* Kennedy mluví o svobodě. To je ovšem přesně to, co si Kuba hrdinským způsobem vydobyla, když se osvobodila v roce 1959 zpod amerického kolonialismu. To její „obvyklí pachatelé“ neumějí dodnes odpustit a proto jí ztrpčují život neuvěřitelných šest desetiletí trvající bloádou, díky které se na Kubu jen velmi těžko dostávají věci potřebné pro život z ostatního světa. To dostatečně vypovídá o upřímnosti a nezištnosti „bratrské lásky“ USA vůči svému malému sousedovi. Takže krokodýlí slzy Kennedyho jsou zajisté upřímné a my můžeme jen přát Kubáncům, aby se čím déle dokázaly bránit americké „svobodě“ a zařazení mezi poslušné kolonie „americké polokoule“.

Moji spoluobčané: ať nikdo nepochybuje o tom, že jde o náročné a nebezpečné úsilí, které jsme vyvinuli. Nikdo přesně neví, jakým směrem se bude ubírat a jaké náklady nebo oběti si vyžádá. Čeká nás mnoho měsíců obětí a sebedisciplíny – měsíců, během kterých bude naše trpělivost a vůle podrobena zkoušce, měsíců, během kterých nás mnohé hrozby a udání budou upozorňovat na nebezpečí. Ale největším nebezpečím ze všech by bylo nedělat nic.

Cesta, kterou jsme si v současnosti vybrali, je plná nebezpečí, jako všechny cesty, ale je to cesta, která nejvíce odpovídá našemu charakteru a odvaze jako národa a našim závazkům ve světě. Cena svobody je vždy vysoká – a Američané ji vždy platili. Jednu cestu si však nikdy nevybereme, a to je cesta kapitulace nebo podřízení.

Naším cílem není vítězství síly, ale obhájení práva – ne mír na úkor svobody, ale mír i svoboda, zde na této polokouli a, jak doufáme, na celém světě. Pokud Bůh dá, tohoto cíle bude dosaženo.

Děkuji a přeji vám dobrou noc.

* „Naším cílem není vítězství síly, ale obhájení práva,“ říká Kennedy na závěr. Jenže o jakém právě je řeč? Jaké mezinárodní či přirozené právo dovolovalo USA tehdy strkat nos do toho, co si mezi sebou v oblasti obrany řeší SSSR a Kuba, tedy dvě nezávislé země? Nebo měli tehdy Američané právo „ze svého dvora“ vyhnat cizince z opačného konce Zeměkoule, neboť se jimi cítili ohroženi? Ale v takovém případě pak má i Rusko stejné právo vyhnat cizí elementy ze svého dvora, ze své sféry vlivu, z ruského světa, kam přinejmenším větší část Ukrajiny etnicky, kulturně, historicky nepochybně patří.

* Právo má jednu základní vlastnost: musí platit pro každého stejně. Pokud neplatí, pak to není právo, ale svévole moci. A proti té není možné postupovat jinak, než opět jen mocí.

Watch Video At: <https://youtu.be/u07rkwhTPLk>

ZDROJ

CHCI PŘÍSPĚT NA CHOD PORTÁLU

Upozornění: Tento článek je výlučně názorem jeho autora. Články, příspěvky a komentáře pod příspěvky se nemusí shodovat s postoji redakce cz24.news. Medicínské a lékařské texty, názory a studie v žádném případě nemají nahradit konzultace a vyšetření lékaři ve zdravotnickém zařízení nebo jinými odborníky.